

ਕੇ. ਕੰਨਨ ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1990 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 16729

26 ਮਈ. 2011

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ.226—ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954—ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਰਾਈਡਜ਼, 1955-RI.67-A ਅਤੇ 117(7)—ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ* ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ—ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ—ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਨਿਯਮ 67-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਲਪਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਣਸਰਵਡ—ਰਿਵਾਈਵਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ—ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 117 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਕਲਪਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੋਮ ਨਾਥ ਸੈਣੀ ।

ਕੇਐਸ ਸਿਵੀਆ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ।

ਕੇ. ਕੰਨਨ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ "ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(2) ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਨਾਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ (ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ) ਤੋਂ ਉਜਾੜਾ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1954 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ 16 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਬਦਲਵੇਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 1963. ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸਾਲ 1955 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 67-ਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਣ-ਸਰਵਿਧ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1982 ਵਿੱਚ ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਤਹਿਤ 9 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ 5 ਮਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , 1986 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ 3 ਮਈ 1990 ਨੂੰ ਅਨੁਲੱਗ P6 ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 117 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਬਿਨਾਂ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਢੋਲ ਦੀ ਤਾਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯਮ 117(7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ

(4)) ਜਿੱਥੇ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਬਿਨਾਂ ਡਿਲੀਵਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸਧਾਰਣ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(a) ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) (i) ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਗਾ ਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਢੋਲ ਦੀ ਥਾਪ ਨਾਲ।

(4) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 9 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਖੁਦ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਨਿਯਮ 67-ਏ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 117(7)। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 31 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚੇ ਹੋਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।, 1963. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ **ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ (1)**, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਈ. ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 67-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਿਹਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਸੀ।

(5) ਇਸਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ, ਜਿਸ ਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ 9 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਅਨੁਲੱਗ P1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ

KARTAR SINGH AND ANOTHER v. FINANCIAL COMMISSIONER 830
(APPEALS) AND ANOTHER (K. Kannan. J.)

ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਲੱਗ P3 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। . ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। . ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(6) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

(1) 1992 RLJ 603.

ਐਮ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ